

שולחן שבת שלנו

עורך: רב בית הספר – יהודה רוזנברג

www.nirezion.org.il

את הדף ניתן לקרוא במהלך השבוע באתר בית הספר

מה נלמד מפרשת השבוע - פרשת נח

הוא היה כל כך מיוחד. הוא היה כמעט תמיד לבד. יושב בצד ולומד. תמיד היה לו ספר ביד, אבל תמיד ישב לבד.

במבחנים הוא היה ממש מצליח. אנחנו לא התפלנו, אחרי כל כך הרבה לימוד, ברור שהוא יקבל ציון כזה גבוה. אבל הוא אף פעם לא רצה להצטרף אלינו למשחקים. חשבתי לעצמי "מעניין מה הוא עושה בבית? האם גם בבית הוא רק לומד?". החלטתי לנסות לגלות מה עושה בבית. אחר הצהריים הלכתי אליו הביתה. קראתי לו, והוא לא כל כך ענה לי ... נכנסתי לחצר, עמדתי במקום, מופתע לחלוטין. לא רק אני הייתי מופתע, גם דוד הופתע לראות אותי בחצר ביתו. דוד ישב ובנה מכונית. מכונית מיוחדת, ראיתי איך הוא מחזיק שלט שהוא בנה, ומסיע אותה קדימה ואחורה. בשלט הוא הרכיב הגה קטן, ודוד יכל לסובב את המכונית בעזרת ההגה. "את כל זה עשית לבד? מה אתה יודע לבנות שלט למכונית?!" שאלתי מופתע כולי. דוד הסתכל אלי, ואמר "אני מבקש שלא תספר לאף אחד מה שראיתי. אכן למדתי לבנות מכונית עם שלט בספרים שקראתי בהפסקות. ביקשתי מאבא שלי שיקנה לי את החלקים, ואני הרכבתי אותם. אני ממש תכננתי את השלט ואת המכונית. אבא הלך איתי לחנות, ואני הייתי צריך להגיד בדיוק אלו חלקים אני צריך. זו לא קופסה שיש בה הכל, ורק צריך להרכיב..."

"ואני חשבתי שאתה כל היום רק לומד, ולא עושה שום דבר אחר. זה מה שאני רואה שאתה עושה כל היום בבית הספר. אבל למה אתה לא רוצה שאספר מה שראיתי?" שאלתי. "לא נעים לי, אני לא רוצה שילדים יקנאו בי שאני מצליח לתכנן דברים כאלו, ולבנות אותם. לא נורא, שיחשבו שאני רק לומד כל היום!" אמר דוד. חזרתי הביתה, ובדרך פגשתי את חיים. חיים היה עצוב. "מה קרה?" שאלתי. "שיחקתי במכונית עם שלט של אורי, בטעות המכונית נפלה ונשברה. עכשיו אורי דורש שאקנה לו מכונית חדשה, ולי אין כסף. אם אבקש מהורי, הם יכעסו למה שיחקתי במשחק כזה יקר, ולא שמרתי עליו. אני מפחד, ולא יודע מה לעשות" הוא ענה. "זה הזמן לבקש מדוד לעזור" אמרתי לעצמי. "תחכה כאן. אולי יש לי פתרון לבעיה" אמרתי, ורצתי חזרה לדוד. סיפרתי לו מה קרה לחיים. "אתה יכול לעזור! אתה יודע! אסור לך להשאיר את חיים בבעיה" אמרתי לדוד. "אבל אני לא רוצה שכולם ידעו, ויחשבו שאני כל כך חכם. אני לא יכול לעזור!" ענה דוד. "אתה חייב! מספיק להיות צנוע. מספיק להיות חכם רק בשבילך. הגיע הזמן שתתחיל לנסות לעזור לאחרים במה שאתה יודע!" דוד הסכים שאביא את המכונית השבורה. הוא לקח את החלקים, ישב בשקט והסתכל וחשב

בדרכי המידות

"תודה".

להודות, בכל מצב – גם על"

"הרע".

זה היה נס כל כך גדול. זה נשמע לי כל כך לא הגיוני, איך נשארתי בחיים הכל התחיל כאשר הלכתי ביום שני אחר הצהריים לים. הים היה נראה כל כך שקט וטוב. נכנסתי והמים הגיעו לי עד גובה הברכיים. לפתע הופיע גל ענק, עבר עלי, התנפץ על החוף. המים חזרו לתוך הים בעוצמה חזקה, ואני נסחפתי לתוך הים. עפתי על סלע גדול שהיה בתוך המים. חטפתי מכה חזקה ביד. הרגשתי שקשה לי להזיז את היד, אבל המים היו עמוקים, ואני הייתי חייב להמשיך לשחות כדי לא לטבוע. הייתי ממש מטושטש, לא ידעתי לאן לשחות, היכן החוף, לאיזה כיוון לשחות? הרגשתי נורא, כבר חשבתי שמי יודע אם אחזור הביתה בחיים. לפתע הרגשתי משהו הנותן לי מכה בגב. הסתכלתי לאחור, וראיתי קרש צף על המים. תפסתי בקרש, ובכוחותי האחרונים הצלחתי לעלות על הקרש. לאחר מכן אני לא זוכר מה קרה, אבל התעוררתי על הקרש, כאשר הקרש יחד איתי הגיע לחוף ... ירדתי מהקרש,

חידה בחג.

חידון על פרשת השבוע

- למי לפעמים היה קר, למרות שהיה חם? (ו' 10)
- האורך שלי הוא פי 6 מהרוחב שלי, ופי 10 מהגובה שלי. מי אני ומה אורכי? (ו' 15)
- מי התרומם 40 ימים, ומי עלה ל 40 ימים? (ז' 17)
- באיזה ראש השנה הייתה שמחה שלא ירד גשם? (ח' 13)
- אין מה לעשות, עונשים כאלו לו יעזרו" מי" חשב זאת, ולמה? (ח' 21)
- כלי מלחמה שהפך לסמל השלום. מי אני? (ט' 13)
- איך יודעים שהשופט צריך לראות בעצמו? (י"א 5)

שבת שלום! בהצלחה

שבת שלום וחג שמח!

למשפחת ביה"ס ניר עציון!

הודעות

ביום

אותו איתי. לא

ת מהנס ...

למלתי

דכי לכביש

ניגשתי

שי היה

דיח וכמה